

בראשית רבה

[illegible]

בזה לשונות נצל כעמיו וזהו מוכנת הפרשה האומרת ויהי ויעקב אשר
נשתי הפסוקים המביאים ומזכירם מעלה לו ומכתבם בשיב אצרי
ועקב והטריחו את כבו לפעולתו והשביעו על זה מורה באצבע אושר
הקבורה בה אשילו אשר מימת ולש כמות וקבורה כה וראוי לעורר
ראשונה לפס פירט הימים אשר חי בתנאים לו שנה ואמר כך וכלול כל
ומי סיוו ומתקין יתבונ כלל יחדו מזורק ליה שאין דרך לומר מיה
פלוני במקום פלוני אלא ויבכ פלוני במקום פלוני כמו ויבכ ועקב
באין מגוריו אביו וכו' ועוד עם טעם נהנים שמועטות אומ' נמים
לשון נמים ונשים שדברים אומ' מכה לשון יסיד וכן גבי שרה הוא
אומ' עמק שנה ועשרים שנה ושנים נשים ונדאשונים אל פיהםממעט
נגמנו בשולם הזה ויבכ לפרות גדול בפניה וסימנין קטן וגדול עם
הקטן כאן גדול עם ולזה נהסתר הקטן אחר בו עליו נשים לסיד
נמים לל כן המלך שמואל המלך המרובה אחר בו שנה נשים לסיד
למעטנו ועוד וירקל לבנו ליוסף בנכי למדים בלתי טרם שפסחין
הוא אחר וירקל לבנו יוסף או ליוסף בנן ועוד מקד ואשת הם דברים
מפורסם זה את זה אם סבר אינו אלא ואם אמת אינו חסד' ומל' מו'
המספר שמואל עם שמים הוא חסד על אמת שאינו מקוה לליש ולא
יוחל לבח אדם שימלוהו ועוד מלי אל בא תחקרני במננים מלי
עצבת נא ועוד אשר שהוציך הקבורה באל' אל כן תחקרני הנה הוא
מזכיר אשר קיימת ונגרבי הקבורם מדבר ואל' מלי ושכבתי עם
אבותי והלא כבר נכלל המית' בכלל אל כן מקברי וכיון דכן קטס
לפרש' אל שג' ושכבתי על הגוימה קתום ואם נסרש ושכבתי על
הקבורה המבינה נעשירה כן הילל והנס רש' אל דקא תמי' הנה שכתב
עם לשון וזין לומר ושכבתי עם אבותי המבינה עם אבותי נחשבה
המדי במיב אחריו ובאחרי ממננים וקבורתי בקבורתם ועוד מבינ
כלל מקו לשון שביה עם אבותיו הוא בגוימה וישכב דוד עם אבותיו
אחר כך ויקבר בעיר דוד עכ' ואח' אורחין אבאר דקדוק אשר
דבריו רש' אל שילל ולקבירום מאין אחר כך וקבורתי בקבורתם
לשון לפרש ושכבתי על הקבורה דסוי נאמרה אחר כך וכפ' ואחר
לשון הכור רש' אל מיתב ונאמרת ממננים וכלגד שרש' אל דומה
וי ושכבתי על הפרש על הקבורה נצתי פכריות האדם כנאמרה
שדירג אחר כך וקבורתי בקבורתם והכרח הסכי מחיבת ובאחרי
וממננים שכתבה אחר ושכבתי עם אבותי ואם ושכבתי עם אבותי
וישכיבני במערה היה לו להקדים ולכתוב ובשאלת ממנני ושכבתי
עם אבותי בדברים בדרך הנשיאה ממננים מסלה ואחר סיניעו
אחר יסאל וקבורתי בקבורתם וזהו שכתב רש' אל בלשון שאלה
הרי כתיב אחריו ונאמרת ממננים וכן שממה שכתב אחריו ולא
תוב לבטן מוכרח שאין פ' ושכבתי על הקבורה ונס שמק שכתב
קבורתי וכן מוכרח שאין ושכבתי על הקבורה אלא על הגוימה
נצמה וזהו מתיק בדבריו רש' אל ועוד קצת שמוכנס אכני אשאר
דבריו מיותרת שזיון שקודם לו היה לו לשים ידו חקך ולכתוב
עם ויבך ידו ממת ירך ועקל וישנ' לו מה צורך להציב אכני אשאר
ד שהוצרך לומר עוד השכבה לו ואפשר שזה הוקפה לחול עד
סו מיותר אכני אשאר בקבורתי רל עמיד אבי לעצאת לעצמו
ד לבנות שפחד ופחד ואלהים אשכח והשליחם את עצמותו מזה
ונס מיתב לו מיותרת שיהם מספיק מילאד והלמד השכבה

הוא כח שאלו בשוק ומתי רוח יעקב אבותם
 שרות הכבוד כמלתחם מחכו בעצמם יוסף ובשורם
 חזק חזק לו רוח הכבוד ואז ומתי רוח יעקב : מתוך דבריהם אל
 אשכנז למדוד ולומר פחד מוות זה לא נבחר אלם במצרים כי כשלה
 לא חשבו ככ כאשר בראות הדבר בעון במצרים אז ומתי יעקב בארץ
 מצרים פשם נמרס חסיו וכאילו את נבו שליט ככל הארץ וכאמנעם
 זה פחיו במצרים יז שם במצב טובה חושיל סכל יתיו אשכנז היו
 בעצמם ובחשבו למעט ורעיש פחדם כשכחו הדבר הראשונה אז ויהי ומתי
 יעקב פני חסיו רל יתיו יעקב ובהכו לשני חסיו רל ששכחו חסיו
 של חסיו ארשים עושים שמורת מה שחיו ומתי יעקב יתיו ולא שמה
 לכד ולהיות כדורקים כל זמן שמוקמים שמוקם רוחם לפי שהם
 מתקדמים אל העולם שרומים וקפאק שמעמם כהחלים כחומר
 וזה כיון באות פחד שכי כי השמר שמועט דרכיו השכש פנים וזה

אוצר החכמה

עלבים א ב ג

אָה"י 1234567

מאמר

[illegible]

ואלה ימי שני חיי אברהם כתב יודעה ימי תמימים ונחלתם לעולם תחיה יודעה ימי תמימים זה אברהם שנאמר היתה לה לבנה ויהיה תמים ונחלתם לעולם תהיה ואלה שני חיי אברהם אשר חי שמכב ה"ה שנותן של צדיקים וכתבן בתורה כזי שתבא נחלת ימיהם וזכרה לעולם ע"כ

עם היות סבאן לא תושב אמתתו כי כל דעם מרגעו
מתחלק לנכס והוא ע יוד וסעפכר ונטל מן
העולם והעמיד בעדר קמחיות ובהוה מעט מזקר באופן סעפכר
קלוש כחלמי מושג עד שעליו קליץ סמלך צהל כתי וחדר
עמה אומר שדך מאמר הסכם אשר משכנו שסכל מכתבו כלי הומן
ענין אלהי לא תושב אמתתו עכ והסוכה מנח' סעפכר סעפכר הסכם
באחרו שדמח' מומן לענין אלהי אבל אשר שקוד מרגע מנח' אמן
וקליטתו כמו אלוהי קוא בפדמים קודמים עמה יכול לומר שדך

בְּמִדְכָר כֵּא

איוב עג

איכס פ

כאשר יתבצע

לפני

בראשית רבה:

וְיִחְדָּר וְיִשְׁדָּר מִשְׁעַר וְרִשְׁטָה לֹא הִשְׁיִיב כִּי כָּל הַעֲשׂוֹן וְסֹכֵל דְּרִיבֵי מוֹתוֹר
וְכִרְאֵה כִּי מִרְעָה שָׁלֹל כְּדִכְרֵיו שֶׁלֹּא אֶתְּמַר שֶׁהָיָה שְׂתוּם אֶחָד עַל הַקֶּץ
קִמּוֹן מִיּוֹם שֶׁחִלְדָּן וְעָלָיו אֶמֶר כִּמָּה יָמֵי וְסִפְרָתָה עַל אִיבֹתָם וְהָיָה אִשָּׁה
כִּי כַעֲבֹדֶתָם וְיִירָאָתָם הֵם דְּרִיאִים לִיקָרָא שְׂנֵי חֵידָךְ וְעַל שְׂמִים אֶחָד
שֶׁל כִּלְחַת כִּמָּה יָמֵי שְׂנֵי חֵידָךְ וְיִשָּׁא אִיבֹתָ עֵינָה הַשִּׁיב עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן
עַל מֵה שֶׁשָּׁמַת כִּמָּה יָמֵי עַד כִּי יָמֵי שְׂנֵי מַגְרִיז שְׁלֵמִים וְזֹאת שָׂהָה וְכִנְגֵד
הַשֶּׁמֶלֶה הַסְּמִיתָ עַל שְׂנֵי חֵידָךְ שֶׁאֲמַדְתָּ דַּע כִּי מִשְׁעַר וְרִשְׁטָה הֵיוּ שְׂנֵי מִי
כְּלוּמָר מִשְׁעָרִים מִהֶם כִּמְנַחֵהוּ בַּעֲבֹדֶת ה' וְזֶה מִרְבֵּה עֲבוֹתָמוֹת וְזֵילָו
אֵלֹה מִשְׁעָרִים רִשְׁטָה הֵם בַּעֲדֵךְ חֲסִידוֹת אֲבוֹתָי דְּכִהְיָ חֵלֶל כִּר מִחֲזָרָא
אֶבָּא אֶם וְרִשְׁטָה רִשְׁטָה מִשְׁעַר כַּעֲבֹדֶת הַי' הֵיוּ שְׂנֵי מִי הַשְּׂמִים אֶשֶׁר אֵין
מִחֲזִיב אֲיוֹתָם לִדְרֹם רִשְׁטָה הֵם בַּעֲדֵךְ אֲבוֹתָי וְשְׁלִימוֹת בְּשֵׁם חֵייהֶם
שֶׁלֹּא הִסְבִּיר כִּי מִי לִי מִי אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
בְּיָמֵי מַגְרִיזֵיהֶם כֹּל שֶׁלֹּא שְׁיָנוֹ אֶל שְׂנֵי מִייהֶם דְּרִיבֵי מֵה שֶׁעֲבָדָה עַל ה' הֵם
בְּיָמֵי שִׁסְקֵט וְשְׁלֹם וְכַתְּמָה הֵי שֶׁלֹּא יִקְרָאוּ יָמֵי הָאֵלֹהִים וְחֵיוָלָא בְּיָמֵיהֶם
אֶשֶׁר עֹבֵד בְּהִסְמִיתָ ה' וְזֶהוּ מֵה בְּהִסְטֵרָה וְיִקְרָבוּ וְכו' וְחֵיל דְּקִדְקֵן
מֵה עֲשֵׂה לֹא אֶמֶר הַמֶּלֶךְ דְּרִיבֵי אֶמֶר כִּי אֵין שְׁלֵטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת וְלֹא
שְׁלֵטוֹת וְלֹא יָמֵי דֹד' עֹד יֵשׁ לְדִקְדָּק מֵאֵי לִאֲמֹר וְהִרְאֻזוֹתֵים מִירְשֵׁן
בְּדִרְכָּה כִּלְחַת יִנְטָה אֶם שְׁלֵמָה לִאֲמֹר אֲכִיב הוֹלֵךְ בְּדִרְכָּה כֹּל הָאֵרֶץ כִּי בִּלְחֹמֶר
מִיָּדָה שֶׁאֲמַר מוֹת עַל כֹּהֵן אֲכִיב הוֹלֵךְ בְּדִרְכָּה בִּלְחֹמֶר וְזִכְרוֹן הַמּוֹת
שֶׁהָיָה בְּיָמֵיהֶם לִנְגֵד עֵיכֵיו מִחֲדָה לֹא יוֹסֵם לִכְבוֹ' עֹד קֶשֶׁה אֲיוֹמֶר
כְּכַתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה מִיּוֹתֵר וְלֹא שֶׁהָיָה הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵם עַל מֵה
שֶׁכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וְיִזְכֵּן כָּל לִמְעַן חֲסִידָה וְכו' וְחֵיל כֹּל אֶשֶׁר תִּסְבֵּחַ
שֶׁס' דִּיאֲמֹר הַסְּבִיב וְשִׁמְיָה לִמָּה' גַּם קֶשֶׁה שְׂנֵי עֲמֻם ה' לִאֲמֹר הַכּוֹבֵד
בְּשִׁבְחוֹ לִאֲמֹר אֵם וְיִזְכֵּר וְכו' לִאֲמֹר לֹא יִכְרַתְךָ וְכו' גַּם אֲיוֹמֵלֵס יִשְׁמַח
בְּנִיבֵי אֶת דְּרִכָּה שֶׁל דְּרִיבֵי מֵה כֹּל כֹּלֵךְ שֶׁלֹּא תִּדְרִיבֵי וּבְתוֹרָה וְהַלֵּכַת
בְּדִרְכֵּיו' וְהֵי אֶשֶׁר לִמָּה שֶׁאֲמַר שֶׁשְׁמִירַת מִצְוֹת שְׁמוֹר בְּשֵׁם כַּעֲשֵׂה
לְעֲמֻתָּה זֶה יִקְרָא אִם יִשְׁמְרוּ כִּכֵּךְ אֶת דְּרִכָּה בְּשֵׁם אֲיוֹמֵנָה וְכֹל מִן
וְחֵיל לִכְתֹּם בְּנֵי בִּלְחַת אֶם לִלְכַת וְכו'

הביתאור
כמה סקדמכו היות כורך גדול בהדרו האדם
למלתי ויכול יום משני ואשריו למיח אשר שזול

יתנו וילדנו לא תבנים לימי קטנותו וסודו דקאמר ויקרב ומו דוד
 לברד יעשו שלח מנעיה הימים של הזקנה שמים הבלך דוד ויהיה אף
 שגבול שפוטט שמוס הימים קרב כלל כפוטט של יתכן שיהיה
 שגבול מקשיב על שפס שקר או אלא יאשלו ומו הכחות שצריך לא
 מתקן קיו הנכונים וקרבו למות אז ויקרבו ומו דוד למות אפילו הימים
 שמים דוד הדינו ולא מתקן ולזה כוס ודו אם שלמה על עבודת המי
 למחר לדוכות וללמד לכל הכאים שפטינו שם בתיים לא ינוס על
 מעשרת שמחון כמכנס למותם לזר על הכלי העולם אכל ינוס על
 הקינים מקימים הם הכלל הקפס ללכת בדרבי יוסר וילמדו מדור
 יהיו לא כמפסנו על מה שפיואל גבי וידר ועקב כדר למחר לעולם
 וללמס פידרו כדר נפת גרה כי ויפיל ילד למחר שמוק לא ילמס
 כי דרך המלכות למות ישר כדי שפיוס את וולמוט של יתכן לוטול
 קוקוס וכו' אז ומו שם שלמה ככו פני שוכלם שלמה למחר דברי
 ככוכים ולסוכים יאשד לפס ענין זה בלוקייתר כאות והוא שפס
 היות לדור כים וולת שלמה כמו אדוכים כן חנית וחיות שגל קוד
 שמה פיקר שלמה ככו וזכו וזרו ושהוא יודו לחיו אז למחר למחר
 לחיו למחר רשע גבי שכל העולם הכל וסוף כל אדם למות ויהיו לחיו
 סוף כדרך כל הלקר לרמוז לו שפס על שלמה ועבור כונו זקני דרך
 כל הלקר חל יעד רמו שלח אמר אכתי מת במשחל דגל חלך יתחל
 וקיים ופעם מה שלח טעם שיה אדוכה כי לעולם לא יפן ויחר
 לחיו כמי כשינת הפוס באופן שלח ככנס בדרגות דמות ולכן כשאר
 חיו וקיים אז אכתי חולך בדרך כל הלקר דרך בעלמא אכל קינטי שם
 להם ליתמה כי לא אחות כי אם אחס ודוד מלך ישראל אז וקיים
 ומוטו על פלימו המדות להיות גבר בנכרין ויהיו וחוקת וקיים ליש
 וכנרד תיקון שפעם אמר וזאת וכו' ככוכס בתורת משה וכו' יאמר
 שלח יתחכם למחר מה טעם כוס ה' לא ידכה וכו' משום לא יסור קני
 ארבה ולא אסור כי לפי זה וסמור משרתה ה' נמחון זה דהינו קני
 סור אכל ישמרה ככתבם בתור משה שפוטט זה לא ידכה וכו' והוא
 הדרכה לא לא דע' ושפוטט וכו' למור חוקיותו ככוכס בעיות משה
 בכמתן מים והנה אסר עור דוד באלו שוכלם שלמה ולא קיים כולא

[illegible]

45

04567 9 7820

אוצר החכמה

לכבוד

● 63

הַיְקָל י' ש' י'

בראשית רבה

[illegible]

חבטאור כי להיות סגרים כעת פטורמן ירצף רוח כ' ב' אור
מחזקים בעולם לעינת זה אשר השוכן כי כמאמר
יוסף מאכיו חילה ראה להראות לפגיו בעבור תכרכו בעשו ויכרך
בכ את הכו ואז יוסף את שם כמו עמו עמו נכ אך לקח ראשונה את
לקבל ברכה לעצמו ולקח את שני כשו עמו נכ אך לקח ראשונה את
נכמה כי הוא הסבור והשוב כשעיו וותר ואחם את אשרי לא כן עשה
אזו כמו שמגיד הסוקים והגד ספוקו כאו אחרי סרגליהם כי
לחיות יעקב אכיו מחמד על אחריו שוקב בארץ הקדש כחייב
אחרי הדברי האלה תלם והוא עני דש כעת היותו כאו סחלה שמוס
אדם לא חלה אלא מת פתחו עד סתתלל יעקב כדי סיכון אדם
לאחריו ויו את יגו וסו אחרי ס' ילכו ואז אחרי הדברים האלה
גרם שאל ליוסף הכה אחי מולם שאל לטור וסיעויה פתלם כדי
סיפספס וסמס ככל משיג' ולחיותו חולה וסמס לאור עליו פס
יעקב אדם בטורה טובה לתנן עגס ואחרי הוגד לו כיאת יוסף
ובכו אליו בחיפה כי רוח ככונה ורוח כדירה סמכתהו לסמסו כי
סא' סמסמה וסב' זכות יוסף סבא לקבל ברכה הו וכוו סלסמס
רוח קדוש ווגד ליעקב סנה סך יוסף סא אלק' זכארה זו גרס
סויתסך ישראל סמססו וכעס ישראל כי סרתה עליו רוח קדוש
יסב על סמס' וס סתח וס סתססות לוס על סמס' ולססות
כ' ס' סב' בסס' יוסף הן מנדו הן סכד יוגלי סלכיו ככו יסססו
והסויו סמס' קא ארו לעינת וס סכמה כדעסו לסגדיל אשרי כי
סוה לסמס' לכן סס' יעקב סקדמה ככונה לסס' את אשרי' ככל
סגין לסמי סמס' וס ס' סרי וכו' וססר אלו סכמי ססך וסרססין
סוה מורס סמס' על אסרס סססר וסרססין על סמס' סכ ססס
סכסר כרס סרס' לסקדים את אשריס' אסר סכססו וס סמס' אסר
לסר כע' על סכססו' וססר לסוסין קדוק אסר וס וסס' אסר
סכסו אלו הדברי האלה סל ססס' ססך וסרססין סס ססס' כססס'
ססס' כסך סטגדיל' ולססך וס לא יסס' כ' אס' עד כווי אלק' ססס'
אסס' אסרי ססס' אס וסס' כסס' וסס' אסס' לך אלא לא יסס' סך

והוא ג' כרי תשס"ב נחלת ימים וזכור דמים עם שחנחלו חיים
לדקדקס כרי יחיד וזרע לפעול לטובתם של סדקיקים משמש
כדי ידד - לא יחיה מ' שטובתם של שחנחלו וזכור דמים קאמר
שחנחלו כחם שחנחלו של דקדקס שחנחלו כחם וכו' כראש שחנחלו
שחנחלו לחדד וזכור דמים שחנחלו שחנחלו של דקדק' שחנחלו
שחנחלו שחנחלו כחם וזכור דמים שחנחלו שחנחלו כרי שחנחלו
שחנחלו יחיה וזרע לפעול כחם שחנחלו זה יחיה וזכור דמים למוק
שחנחלו אל עם שחנחלו כרי שחנחלו נחלת ימים וזכור דמים - שחנחלו
ל' יחיה וזכור דמים וזכור דמים כחם שחנחלו דברי שחנחלו שחנחלו
שחנחלו שחנחלו של דקדקס וזכור דמים - וזכור דמים -

[illegible]

וְכֹל כִּרְאוֹן וְאֶשְׁמֹן וְכִי יִהְיֶה אֶת שֶׁמֶן שִׁירָה וְסִיגֵי רִשׁוֹ אֵל סִכּוֹתָהּ
 הַבְּזוּק לִי שֶׁהֵלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל גִּוּוֹ וְהָלַךְ בְּיָמָיו וְגוֹי תִּקְרִיב בְּכִימִיו
 אֶחָד קָלָל עֲשֵׂה לִי בְּרִיָּים לֹא לִי כֹלֵל לֹא בְּרַחֵם אֵלָּה בְּחֹזֶן שְׁלִיָּים
 מִכֹּחַז מִכֹּחַ הוּא שׁוֹה כֹּחַ עַל טִיב בְּטָר כִּי לִי הֵם כִּרְאוֹן וְאֶשְׁמֹן
 עֲדוּ לִי וְעִדוּ מִי וְעִדוּ אֶל שְׂמִינֵת עַד כְּמוֹ קֹדֶשׁ וְעִדוּ מִזֶּמֶר בְּלִשׁוֹן
 שׁוֹם וְיִהְיֶה לִי תִשְׁמַע לְבָרִיד וְאֶשְׁמֵם לֵם כּוֹת מִשְׁמִי וְעִדוּ וְיִשְׁלַח
 אֵלָּה כִּי לֹא יִחַל לְיוֹכֵץ שֶׁבִּלְבָד לֹא נִטְט אֶתְרִיָּה וְהִרְבֵּה אֵל שִׁירָה
 שֶׁמֶן כֵּן עַל וְלֹא חֶכְרִי כִּיֹּן שִׁירָה בְּתוֹךְ אֶתְסֵם וְרִשׁוֹ אֵל שְׂמִי
 זְמִירָה אֶל מִלּוֹה עַד וְלִי אֶשְׁמֵם מִלְּמֵת רִשׁוֹ לְרִוִי כֵּלָם בְּלִשׁוֹן
 עֲתִיד אֶת מִלְּךְ וְעִדוּ מִי וְאֵלֵּי כִּנּוּי מִזְרֵן מִסֵּם עַל רִחַל וְאֵלֵּי
 קָלָל וְרִשׁוֹ אֵל שְׂמִי מִסֵּם מִסֵּם לְחַשְׁלָה אֶשְׁמֵם שֶׁמֶן מִעֲדוּתָהּ לְחֹלֵלֵכָה
 גֵּלָּה בֵּן עֲשִׂיתִי לְאֶתְרָה אֵלָּה וְהִקְרִיבָה עִם בְּדָךְ כְּעוֹד בְּכֶרֶת אֶתְרָה לְבֹחַ
 אֶתְרֵתָה דַּע עַל פִּי חֶדֶר מִיָּה עֲשִׂיתִי דִּכְיָה הַגּוֹלָה לְעוֹד עַל מִנְכַּח
 קִנּוּתָהּ וְלִכֹּן קִנְיָתִיהָ עִם בְּדָךְ כִּדִּי שֶׁתִּשְׁלַל עֲלֵיהֶם וְלִפְעוֹדָהּ קִשָּׁה
 מִצִּנּוֹן הַקְּדוֹר בְּאֶתְרָה לֹא תִתְּמֵת הַיִּרְשָׁה וְגוֹ עֲטִין כְּעִי עֲנָמוּ וְאֶתְרָה
 זֶמֶן כִּי אֶתְרָה וְאֶתְרָה וְאֶתְרָה כִּנּוּי וְעוֹשֶׁל עֲטִין רִשְׁוֹ וְכִנּוּי בְּאֶתְרָה אֶתְרָה
 שְׁדִרְכִּי וְכִנּוּי אֶתְרָה מִשְׁלֵל וְיִשְׁרָאֵל שִׁירָה מִסֵּם לְאֵלֵּי הֵם כִּרְאוֹן
 וְעִנְיָנוּ וְיִשְׁרָאֵל כִּי רִחַל אֶתְרָה שֶׁמֶן לִיכּוֹת מִסֵּם מִתָּה עֲנָמוּ
 בְּאֶתְרָה מִיָּה לִי קִשָּׁה לִיכּוֹת כִּי אֶתְרָה כְּעִי כִּיֹּן שִׁשׁוֹ לִי וְעוֹד וְיִשְׁרָאֵל
 יִשְׁרָאֵל אֶתְרָה כִּיֹּן וְעוֹשֶׁל וְכִיֹּן וְאֶתְרָה מִי אֵלָּה וְהֵם מִיָּה וְהֵם מִיָּה לִיכּוֹת
 יִשְׁרָאֵל וְעוֹשֶׁל וְכִיֹּן וְאֶתְרָה מִי אֵלָּה מִיָּה מִיָּה עֲשִׂיתִי עֲשִׂיתִי וְעוֹשֶׁל
 אֵלֵּי אֶתְרָה וְהוּא יִרְשֶׁם וְגַם נִיךְ לִהְיוֹן מִשְׁכּוֹתָה לֵלָּה מִסֵּלָהּ כִּי
 הוּא מִסֵּלָהּ מִיָּה וְיִשְׁכּוֹן בְּכִי הֵם אֶתְרָה אֶתְרָה כֵּן לִי אֵלֵּי בְּהַל
 דְּכִי מִתָּה וְאֶתְרָה דְּכִי מִתָּה בּוֹם עַל הַקִּדְשׁוֹן וְחֹשֶׁה שְׁדִרְכִּי
 לִאֲנוּ וְיִשְׁכּוֹן שְׁכִיבֹתָה כֹּלְדוֹ לִי וְעוֹד קָשׁ קָשׁוֹ אֶתְרָה אֶתְרָה שֶׁמֶן אֵל
 אֵל וְיִשְׁרָאֵל הֵרִי שְׁדִרְכִּי וְאֶתְרָה אֵל לִיכּוֹת לְרִחֹתָהּ וְעוֹד קִשָּׁה וְ
 מִסֵּלָהּ כִּי לִי לֵהוֹת אֶתְרָה וְיִשְׁכּוֹן מִיָּה שֶׁמֶן כִּיֹּן שִׁשׁוֹ שֶׁמֶן שֶׁמֶן
 הַכִּרְאוֹן בְּדָךְ שׁוֹחֵת לִיכּוֹת וְהוּא שְׁכִיבֹתָה כִּיֹּן שֶׁמֶן כִּיֹּן שֶׁמֶן שֶׁמֶן
 הַיִּרְשָׁה מִיָּה עֲשִׂיתִי מִיָּה עֲשִׂיתִי קִשָּׁה בְּכֶרֶת וְכִיֹּן אֶתְרָה שֶׁמֶן שֶׁמֶן
 אֵלֵּי הַכִּרְכָּה בְּאֶתְרָה שֶׁמֶן חֶכְרִי מִיָּה לֵלָּה בְּכֶרֶת מִיָּה מִיָּה מִיָּה
 וְעַל הַמִּסֵּלָה וְדִקְדוּקֵי יִשְׁרָאֵל מִסֵּלָהּ עַל כִּסֵּס וְיִשְׁרָאֵל אֵלֵּי עֲלֵיהֶם עֲלֵיהֶם
 עֲרִבּוֹת לְהַשְׁרֹת בְּכֶרֶת אֶתְרָה מִיָּה עֲשִׂיתִי מִיָּה עֲשִׂיתִי מִיָּה עֲשִׂיתִי

4567 אה"ח

לאוצר החכמה

פיר
דנדיה נא

[illegible]